

Köşe Başında

– gürkan · 19 Kasım 2011

sen uyurken sıcak yatağında ben köşe başında seni düşlerdim her gece camını gözler seni beklerdim ama hiç açılmadı o pencere açılmayacak gibide duruyor karanlığın vahşetinde ... yaşlarım kan oluyor içinde amasızca yıpranışlar hüznler kederler hepsi harap olmuş kör bakışlarımda bir umut beklercesine köşe başında yağmurun şiddetine mahrus kaldım ne şimşekler çaktı ne sessizlik ülpertileri insan sevince katlanabiliyor ölümün sessizliğine kaç sene geçsede ben hergece bu köşede amansızca beklerim bir gün çıkacağı anı sabırsızca boğuluyorum nefes almak zor her geçen dakika her geçen saniye bedenim toprak altından çıkmış gibi çaresiz bir şekilde ruhuyla bekler gibi ben bir hayaletim senin önünde ben her gece sen uyurken köşe başında o pencerede gelmeni bekliyeceğim bir umut var içimde açılacak gibi zindanın hüküm penceresi